

15 Sept. 1918.

No. 18.

23e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

De Heere uw God is in het midden van u, een held die verlossen zal; Hij zal over u vroolijk zijn met blijdschap, Hij zal zwijgen in Zijne liefde, Hij zal Zich over u verheugen met gejuich.

Zefanja 3 : 17.

LEERINGEN VAN JOSEPH SMITH.

(Vervolg van blz. 271.)

DE VERZEGELENDE MACHT IN HET PRIESTERSCHAP.

De bijbel zegt: „Ik zend ulieden den Profeet Elia, eer dat die groote en vreeselijke dag des Heeren komen zal; en hij zal het hart der vaders tot de kinderen wederbrengen, en het hart der kinderen tot hunne vaders; opdat Ik niet kome en de aarde met den ban sla”.

Nu, het woord „wederbrengen” zoude hier vertaald moeten zijn als „binden” of „verzegelen”. Maar wat is het doel van deze belangrijke zending, of hoe zal zij vervuld worden? De sleutelen moeten overgeleverd worden, de geest van Elia komen, het Evangelie ingesteld worden, de Heiligen van God vergaderd, Zion opgebouwd en de Heiligen als zaligmakers komen op den berg Zions.

Doch hoe kunnen zij zaligmakers op den berg Zions worden? Door het bouwen van tempelen, het oprichten van doopvonten en verder door al de verordeningen, doopen, bevestigingen, wasschingen, zalvingen, verordineeringen en verzegelende machten op hunne hoofden te ontvangen ten bate van al hunne voorouders, en hen te verlossen, zoodat zij zullen kunnen voortkomen in de eerste opstanding en met hen verheven kunnen worden tot tronen van heerlijkheid; en hierin ligt de keten, die de harten der vaders aan de kinderen verbindt en de kinderen aan de vaders, hetwelk de zending van Elia vervult.

De Heiligen hebben niet te veel tijd om hunne dooden te behouden en te verlossen en hunne levende verwanten te zamen te vergaderen, opdat zij eveneens verlost moege worden, vóór dat de aarde geslagen zal worden en verwoesting over de wereld zal komen.

Ik wil al de Heiligen aanraden om met al hunne macht te trachten hunne levende verwanten tot deze plaats tezamen te vergaderen opdat zij verzegeld en verlost mogen worden en zij zich op den dag kunnen voorbereiden, waarop de engel der verwoesting zal komen; en als de gansche Kerk met al hare macht zou voortgaan om de dooden te verlossen, haar nakomelingschap te verzegelen en hare levende vrienden te vergaderen, en geen tijd verspeelde ten voordeele van de wereld, dan nog zou zij moeielijk gereed komen vóór de nacht zal komen, waarin niemand werken kan; en mijn eenigste ongerustheid op het oogenblik aangaande onszelf is, dat de Heiligen verdeeld zullen worden, verbroken en verspreid, voor wij onze zaligheid verzekerd zullen krijgen; want er zijn zoovele dwazen in de wereld, waarop de duivel kan inwerken, dat dit hem zeer dikwijls gunstige gelegenheden geeft.

De vraag is menigmaal gesteld: „Kunnen wij geen zaligheid verkrijgen zonder al deze verordeningen, enz. te ondergaan?” Ik antwoord: Neen, geen volheid van zaligheid. Jezus zeide: „In het huis mijns Vaders zijn vele woningen en Ik ga henen om u plaats te bereiden”. „Huis”, hier genoemd, zou vertaald worden moeten zijn als Koninkrijk; en elk persoon, die verheven is tot de hoogste woning, heeft eene celestiale wet te onderhouden, en de geheele wet ook.

Maar het is even moeielijk om zooiets in de hoofden van dit geslacht te krijgen, als het is om een harden boom te kloven met een korenaar als wig en een pompoen als hamer. Zelfs de Heiligen zijn niet vlug om te verstaan.

HOE DE VOLHEID VAN HET PRIESTERSCHAP VERKREGEN WORDT.

Als een man de volheid van het Priesterschap ontvangt, moet hij het verkrijgen op dezelfde wijze als Jezus Christus het verkreeg, en dit was door het onderhouden van al de geboden en het gehoorzamen van al de verordeningen van het Huis des Heeren.

AARD VAN EEN PROFEET.

Doordat het gezelschap mij de gedachte ingaf, verklaarde ik van welken aard een profeet was.

Als iemand mij zou vragen of ik een profeet was, zoude ik het niet verloochenen, want dan zoude ik liegen; want, volgens Johannes, is de getuigenis van Jezus de geest van profetie; daarom, wanneer ik belijd een getuige of leeraar te zijn, en niet de geest van profetie bezit, welke de getuigenis van Jezus is dan moet ik een valsche getuige zijn; doch als ik een waar leeraar en getuige ben, dan moet ik de geest van profetie bezitten en daaraan wordt een profeet gekend; en elkeen die beweert een leeraar of prediker der gerechtigheid te zijn, en de geest van profetie verloochend is een leugenaar en de waarheid is in

hem niet; en door dezen sleutel kunnen valsche leeraars en bedriegers gekend worden.

Ik maakte van morgen kennis met een man uit het oosten. Nadat hij mijn naam gehoord had, merkte hij op dat ik er niet anders uitzag dan een gewoon mensch, door deze woorden bewijzende, dat hij verondersteld had, dat een persoon, welke door den Heere geschikt werd geacht om Zijn wil aan te openbaren, iets meer moest zijn dan een gewoon mensch. Hij scheen het gezegde, dat van de lippen van Jacobus kwam, vergeten te hebben, dat Elia een mensch was van gelijke bewegingen als wij en dat hij toch zulke macht bij God had, dat Hij, in antwoord op zijne gebeden, de hemelen sloot, zoodat zij geen regen gaven voor den tijd van drie jaren en zes maanden; en wederom, in antwoord op zijn gebed, gaf de hemel weer regen en bracht de aarde vruchten voort. Inderdaad, zoodanig is de duisternis en de onwetendheid van dit geslacht, dat het als onaannemelijk beschouwd wordt, dat een mensch ook maar eenigszins omgng met zijn Maker kan hebben.

EEN PROFEET NIET ALTIJD EEN PROFEET.

Deze morgen las ik Duitsch, en bezocht een broeder en zuster uit Michigan, welke dachten, dat een profeet altijd een profeet is; maar ik vertelde hen dat een profeet alleen dan een profeet was, wanneer hij als zoodanig handelde.

VERDEDIGING VAN PROFETISCHE ROEPING.

De Zaligmaker heeft de woorden des eeuwige levens. Niets anders kan ons baten. Er is geen zaligheid in 't gelooven van kwade geruchten omtrent onze naaste. Ik raad allen aan om voort te gaan tot volmaking en de verborgenheden der godzaligheid meer en meer te onderzoeken. Een man kan uit zichzelf niets doen, tenzij God hem op den rechten weg houdt; en voor dit doel dient het priesterschap.

De laatste maal dat ik van deze plaats over dit punt sprak, was toen ik de opstanding der dooden behandelde en toen beloofde ik mijne beschouwingen over dat onderwerp te zullen voortzetten. Ik gevoel nog steeds een verlangen daar iets over te zeggen. Laat ons vandaag opnieuw beginnen, en nu met geheel ons hart zeggen, dat wij de zonden willen verzaken en rechtvaardig zijn. Ik zal het 24ste hoofdstuk van Mattheus lezen en er eene zuivere overzetting en lezing van geven; en wanneer het goed wordt verstaan, zal het leerzaam zijn. (Daarna las en vertaalde hij het uit het Duitsch.)

Ik dacht dat het zeer zonderlinge van de overzetting op een of andere wijze onderrichtend zou zijn. — „En het zal gepredikt worden, het Evangelie des Koninkrijks, in de gansche wereld, tot een getuigenis aller volkeren; en dan zal het einde komen.” Ik zal het nu uit het Duitsch lezen (wat hij deed, en vele Duitschers welke tegenwoordig waren, zeiden, dat hij het correct vertaalde.)

De Zaligmaker zeide, dat wanneer deze dingen zouden geschieden, zij toevertrouwd zouden worden aan een man, die een getuige voor de gansche wereld zou zijn; de sleutelen der kennis, macht en openbaringen zouden geopenbaard worden aan een getuige, die de getuigenis zou houden voor de wereld. Het is altijd mijn lot geweest verborgen mysteries — nieuwe dingen — voor mijne hoorders te ontsluiëren. Juist in dien tijd, wanneer sommige menschen denken dat ik geen recht heb op de sleutelen van het priesterschap, juist dan heb ik er het meeste recht op. De Duitschers zijn een verheven volk. De oude Deutsche vertalers zijn de meest correcte — de meest eerlijke van alle vertalers; en daarom heb ik getuigenis verkregen om mij te ondersteunen in de openbaringen, welke ik gepredikt heb voor de laatste veertien jaren. De oude Deutsche, Latijnsche, Grieksche en Hebreëwsche vertalingen zeggen allen, dat het waar is. Zij kunnen niet tegengesproken worden en daarom ben ik in goed gezelschap.

Allen getuigen dat de Heer in de laatste dagen de sleutelen van het priesterschap zou overdragen, tot een getuigenis aller volkeren. Is het Evangelie des Koninkrijks begonnen in de laatste dagen? En zal God het van den mensch wegnemen, voordat Hij hem tot zich neemt? Ik heb de woorden precies gelezen, zooals zij van de lippen van Jezus Christus vloeiden. Johannes de Openbaarder zag een engel, vliegende in het midden des hemels, hebbende het eeuwig Evangelie, om te verkondigen aan hen, die op de aarde wonen.

De schrift is gereed om vervuld te worden, wanneer groote oorlogen, hongersnooden, pestilentiën, groote rampspoeden en oordeelen bereid zijn om uitgestort te worden over de inwoners der aarde. Johannes zag de engel, hebbende het heilig priesterschap, dat het eeuwig Evangelie tot alle natiën zou prediken. God had een engel — een speciale boodschapper — verordineerd en voorbereid voor dat doel in de laatste dagen. Wee, wee den mensch of gezelschap van menschen, die hunne handen opheffen tegen God en Zijn getuige in deze laatste dagen, want zij zullen, indien het mogelijk is, de uitverkorenen verleiden.

Mijne vijanden zeggen, dat ik een waar profeet *geweest* ben, Wel, ik zou liever een gevallen ware profeet zijn dan een valsche. Wanneer een man uitgaat, profeteerende en de menschen gebiedende zijne leeringen te gehoorzamen, moet hij een van beiden zijn: een ware of een valsche profeet. Valsche profeten verrijzen altijd om ware

profeten te bestrijden, en zij zullen profeteeren zoo nabij de waarheid, dat zij bijna de uitverkorenen zullen verleiden.

De leerstelling van eeuwige oordeelen behoort tot de eerste beginselen van het Evangelie in de laatste dagen. In betrekking tot het Koninkrijk van God, richt de duivel altijd op denzelfden tijd zijn koninkrijk op, in tegenstelling met God. Ieder man, die een roeping heeft om te bedienen aan de inwoners der wereld, was voor dat doel verordineerd in den Grooten Raad des hemels, eer de wereld was. Ik veronderstel dat ik verordineert was tot dit zelfde ambt in dien Grooten Raad. Het is de getuigenis, die ik wensch, dat ik Gods dienstknecht ben en dit volk zijn volk is. De oude profeten verklaarden, dat de God des hemels in de laatste dagen een koninkrijk zou oprichten, dat in eeuwigheid niet verstoord zou worden, noch aan een ander volk overgelaten; dit volk spant zich in, om deze tijd, welke voorzien was, teweeg te brengen.

Hij die zichzelf wapent met geweer, zwaard of pistool, tenzij in het verdedigen der waarheid, zal er eenmaal berouw over hebben. Ik draag nimmer eenig wapen, grooter dan mijn pennemes. Toen ik in Missouri voor de kanonnen en musketten gesleept werd, was ik ongewapend. God zal mij altijd beschermen, totdat mijn zending vervuld is.

Ik reken mij tot één van de instrumenten, welke het koninkrijk van Daniel door het woord des Heeren zullen oprichten, en ik beoog een fundament te leggen, dat de gansche wereld zal revolutioneeren. Eens bood ik mijn leven aan als een offerande voor mijn volk aan het gepeupel van Missouri en hier, hier ben ik. Het zal niet door het zwaard of geweer zijn, dat dit Koninkrijk zal voortrollen: de kracht der waarheid is van dien aard, dat alle natiën onder de noodzakelijkheid zullen zijn om het Evangelie te gehoorzamen. De voorspelling zegt dat het zwaard tegen het zwaard zal zijn: het kan zijn dat de Heiligen hunne sikkelen tot zwaarden zullen moeten slaan, want het zal voor menschen niet betamelijk zijn geduldig neer te zitten én aan te zien, dat hunne kinderen verwoest worden.

BELANGRIJKHEID VAN VERSLAGEN.

Na het gebed door President Joseph Smith Jr., zeide hij, dat als wij geduldig zouden luisteren, hij den raad een voorstel zou doen, dat van groot gewicht zou zijn. Hij had voor zichzelf door ondervinding een feit geleerd, waaraan de herinnering hem altijd bedroefd maakte. Het is een feit dat als ik nu iedere beslissing, welke genomen is omtrent belangrijke punten van leerstellingen en plichten sinds het begin van dit werk, in mijn bezit had, ik hen voor geen geld ter wereld zou willen verliezen; maar wij hebben nagelaten om notulen van zulke dingen te houden, denkende misschien, dat zij

ons later niet van nut zouden zijn; indien wij hen nu hadden, zouden zij bijna ieder punt van leerstelling bepalen, waarover vragen mochten opkomen. Maar dit is verzuimd geworden en nu kunnen wij aan de Kerk en de wereld geen verslag geven van de groote en heerlijke manifestaties, welke aan ons gegeven zijn, met die mate van macht en autoriteit, als wij anders in staat zoude geweest zijn te doen, als wij deze dingen nu hadden om alom bekend te maken.

Sedert de Twaalven nu zijn gekozen, wensch ik hen eene richting te wijzen, welke zij kunnen volgen en die later, in vele gevallen, waarvan zij zich nu niet bewust zijn, tot nut zal zijn. Iedere keer als zij te zamen komen, benoemen zij, indien zij willen, een persoon om gedurende de vergadering over hen te presideeren, en één of meer om verslag van hunne handelingen te houden, en laat de beslissing over iedere kwestie of elk punt beschreven worden, en zulk eene beslissing zal voor immer op het rapport blijven en als een punt van verbond of leerstelling verschijnen. Een kwestie, aldus beslist, moge van weinig of geen waarde schijnen in dien tijd, maar wanneer zij gepubliceerd is en later in handen komt van één van u allen, zult gij haar van oneindige waarde vinden, niet alleen voor uwe broederen, maar zij zal uwe eigene zielen goeddoen.

Hier is een ander belangrijk punt. Wanneer gij van tijd tot tijd samenkomt, en voortgaat om belangrijke vragen te behandelen, en beslissingen daarop neemt en vergeet hen te noteeren, zult gij spoedig in moeielijkheden geraken, waaruit gij niet in staat zult zijn u zelve te bevrijden, omdat gij in een toestand zult kunnen zijn, waarin gij uw geloof niet met voldoende volmaaktheid of kracht zult kunnen aanwenden, om de verlangde inlichting te ontvangen; of, misschien, voor het veronachtzamen om deze dingen op te schrijven, wanneer God hen geopenbaard heeft, hen niet van voldoende waarde achtende, zou de Geest zich terug kunnen trekken en God vertoornd worden; en er is of was eene zekere kennis van oneindige waarde, welke nu verloren is. Wat was hier de oorzaak van? Het kwam als gevolg van traagheid, of door het verzuim om iemand aan te stellen een paar oogenblikken in te nemen met het noteeren van al deze beslissingen.

Laat mij hier profeteeren. De tijd zal komen, indien gij deze dingen verzuimd, dat gij in de handen van onrechtvaardige menschen zult vallen. Waar gij voor gezaghebbenden gebracht wordt, beschuldigd van eenige misdaad, of wangedrag, en toch zoo onschuldig zijt als de engelen Gods, zullen uwe vijanden tegen u de overhand hebben, tenzij gij uw alibi bewijzen kunt; doch indien gij twaalf mannen kunt aanvoeren, om te getuigen dat gij in zekere plaats waart gedurende dien tijd, zult gij aan hunne handen ontkomen. Nu, als gij zorgvuldig zult zijn in het houden der notulen over de dingen, waarvan ik sprak,

zal het één van de meest belangrijke rapporten zijn, die ooit gezien werden; want al zulke beslissingen zullen voor altijd punten van leeringen en verbonden blijven.

(Wordt vervolgd.)

Kinder-besprekeling.

Zij waren eenvoudige menschen. Ruim twintig jaren waren zij gehuwd en door de moeielijkheden des levens was hunne godsdienst wat op den achtergrond gedrongen. Beiden waren zij als kind in de Hervormde leer opgevoed, maar waren nimmer tot een kerk toegetreden. Hij moest met handenarbeid in het onderhoud van het gezin voorzien en zij deed al wat mogelijk was om de kinderen netjes en schoon te houden. Zij hadden nog tien kinderen in leven en zes rustten ginds aan de overzijde van het water op de begraafplaats. Het was vooral voor de moeder hard geweest hen te moeten missen, maar de herinnering aan wat zij in haar jeugd geleerd had, n.l. dat kleine kinderen, wanneer zij sterven, engeltjes in den hemel worden, had haar vertroost. Maar nu moest zij den lijdensbeker tot op den bodem toe leeg drinken.

Haar jongste lieveling was ziek, ernstig ziek. Anderhalf jaar was zij oud en zij was de hoop en vreugd van het gezin. Bronchitus had haar aangetast en allen wisten, dat het einde nabij was. Moeder stond diepbedroefd bij het bedje, terwijl het wichtje met halfgesloten oogen daar nederlag. Het was reeds nu een engel, ze was zoo mooi. Haar bruine lokjes lagen op het kussen en omgaven het lelieblanke gezichtje, dat nog niets door de ziekte geleden scheen te hebben.

In stil gemijmer stond de moeder daar en zachtkens trachtte zij te bidden voor haar lieveling. Zij liet de gelukkige uren nog eens aan hare herinnering voorbijgaan, die zij met en door haar schat gehad had? En nu . . .

Er werd gebeld. Zachtjes, op de teenen liep zij naar de deur, opende haar en liet eene vrouw binnen, ongeveer van dezelfde ouderdom als zij. Het was eene vriendin van vroeger, en hoewel de laatste Roomsche-Katholiek was, waren zij elkander nog steeds hartelijk genegen.

„Ik hoorde van de ziekte van uw kind en nu kon ik niet nalaten u even te bezoeken. Wat is ze lief!”

„Ja”, antwoordde de moeder, met tranen in de oogen, „maar ik geloof dat zij spoedig van mij weggenomen zal worden. De dokter heeft alle hoop opgegeven”.

„Als zij weggenomen wordt, weet de Heer wel waar voor het goed is, en het zal een engeltje in Gods Koninkrijk zijn, tenminste als zij . . .”

„Wat, als zij?”

„Als zij tenminste gedoopt is!”

„Gedoopt? Neen, mijn kind is niet gedoopt, maar de hemel zal zich over dat lieve wicht wel erbarmen”.

„Onze kerk leert, dat alle kindertjes gedoopt moeten zijn om zalig te kunnen worden. Wanneer dan ook een kindje stervende is, en de gelegenheid ontbreekt om nog een priester te laten komen, heeft elkeen het recht om den doop te bedienen. Indien u mij zoudt willen toestaan, zoude ik gaarne uw kind willen doopen, voor het te laat is”.

„Neen, dit kan ik u niet toestaan en veel liever beveel ik mijn kind in Gods genade aan. Hij is rechtvaardig en zal mijn onschuldig kind niet verstooten”.

Door aandoening overmand, zonk zij op eene stoel neder en verborg haar gelaat in de handen.

Van deze gelegenheid maakte de andere gebruik om een bakje water te nemen, en onder het prevelen van onverstaanbare woorden, sprenkelde zij het zieke kind een paar druppels water op het hoofdje. Door de koude van het water opende het de kleine oogjes een beetje wijder, hetgeen door de vrouw beschouwd werd als een teeken, dat zij goed gedaan had. Een zucht van verlichting ontsnapte haar borst, want nu had zij verhinderd dat het kind voor altijd een dwaallichtje zou zijn.

Een oogenblik later verliet de geest der kleine het aardsche omhulsel en grooter was de smart der moeder om het verlies van het kind, maar toch hechte zij geen geloof aan de bijgeloovige godsdienstvormen harer vriendin.

Drie dagen later werd het kind ten grave gedragen en aan de groeve werd gesproken door een zendeling, die de ouders en verdere familië trachtte te troosten, met hen te wijzen op de woorden van Christus: „Laat de kinderkens tot mij komen en verhinderd hen niet, want hunner is het Koninkrijk der hemelen”. Gedoopt of ongedoopt zijn zij engelen bij God.

„Nooit is de wind den zeeman gunstig, die niet weet, naar welke haven zijn schip bestemd is.”

O. S. MARDEN.

„Indien een salamander in tweeën wordt gesneden, dan loopt het voorste deel vooruit en het achterste achteruit. Zoo gaat het ook met iemand, die zijn doel verdeelt. Succes en versnipperde energie staan lijnrecht tegenover elkander.”

„WORSTELLEN EN OVERWINNEN”.

„In studie, zoowel als in zaken, moet men niet alleen het ijzer smeden terwijl het heet is, maar er op slaan tot het heet is.”

O. S. MARDEN.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent:
J. J. VAN LANGEVELD.

Uittreksel uit een redevoering gehouden in de Conferentie te Salt Lake City, op 6 April 1.1. door President Anthon H. Lunt.

Ik gevoel mij gelukkig, dat onze President in de gelegenheid was om tot ons te spreken en ons de grondtoon gaf voor de conferentie. Hij geniet de liefde van de Heiligen en wij bidden allen dat zijn leven gespaard mag worden en dat hij gesterkt moge worden om zijne ongesteldheid te overwinnen. Wij hooren gaarne zijne stem en zijn ook gaarne in zijn gezelschap en wij vragen den Heere zijn leven nog vele jaren te sparen tot welzijn van de Heiligen. Ik heb met belangstelling geluisterd naar de opmerkingen, door hem dezen morgen gemaakt.

President Smith zinspeelde op zekere dingen, welke niet ingevoerd moesten worden, en ik dacht u een paar zinsneden voor te lezen van dat gezegende Woord van Wijsheid, hetwelk de Heer aan de Heiligen gaf, inderdaad een woord van wijsheid, en velen van hen, die buiten onzen godsdienst staan, maar toch begrijpen wat schadelijk of goed is voor het menscheijk lichaam, erkennen dat het voor allen een heilzaam advies is. De Heere zeide;

„En wederom, sterke dranken zijn niet voor den buik, maar voor het wasschen uwer lichamen. En wederom, tabak is niet voor het lichaam, noch voor den buik, en is niet goed voor den mensch, doch is een kruid voor kneuzingen, en al het zieke vee, om met oordeel en bekwaamheid gebruikt te worden. En wederom heete dranken zijn niet voor het lichaam, noch voor den buik. En wederom, voorwaar zeg Ik u, alle heilzame kruiden heeft God verordend voor het gestel, natuur en gebruik des menschen. Elk kruid in het jaargetijde daarvan; alle om met dankzegging en voorzichtigheid gebruikt te worden. Ja, het vleesch der beesten en van de vogelen der lucht, heb Ik, de Heere, eveneens verordend tot het gebruik van den mensch met dankzegging, niettemin zoude het met spaarzaamheid gebruikt worden. En het is Mij aangenaam dat het niet gebruikt zoude worden dan alleen in den winter, in koude, of ten tijde van hongersnood, Al het graan is verordend voor het gebruik van menschen en beesten, als het hoofdvoedsel te zijn, niet alleen voor den mensch, maar ook voor de beesten des velds, en de vogelen des hemels, en al het loopend

en kruipend wild gedierte op de aarde; en dezen heeft God gemaakt voor het gebruik des menschen, alleen in tijden van gebrek of hongersnood”.

Ik geloof dat we meer gezond en rijker zullen zijn, als we den raad opvolgen, en de hierin verboden dingen niet gebruiken. Ik ben verheugd, dat onze Staat geheelonthouding heeft ingevoerd en ik hoop dat de tijd zal komen dat al onze naburige staten dit voorbeeld zullen volgen en wetten maken tegen het fabricceeren en het gebruik van sterke dranken.

Ik raad alle Heiligen der Laatste Dagen aan de woorden, welke ik gelezen heb, te overdenken en te gehoorzamen. Wij noemen het het Woord van Wijsheid en dat is het ook. De Heere heeft het gegeven tot ons welzijn. Hij wil ons, door het verbieden van deze dingen, niet van plezier of genot berooven. Zij die er genot in vinden, hebben dit verkregen, door zich eerst aan het gebruik er van te gewennen. Tabak is niet opwekkend, maar werkt eene goede spijsvertering tegen, en is alleen aangenaam voor diegenen, die hun hartstocht zoo sterk hebben aangewakkerd, dat zij, inplaats van er meester over te zijn, knechten en slaven er van geworden zijn. Heiligen der Laatste Dagen zouden zichzelf vrij moeten maken, vrij van nadeelige gewoonten en zouden sterk genoeg moeten zijn om zich te onthouden van alles wat niet goed voor het lichaam is, zoowel als van het doen van dingen, welke den geest aantasten.

Ik wensch nog een andere zaak te bespreken. De Heere heeft ons gezegend met kinderen, en voor de meeste ouders zijn zij de meest edele gaven. Wij hebben op onze kinderen te letten, broeders en zusters. De rapporten, welke wij verkrijgen van kinder-rechtbanken-baren ons zorg en verdriet, d.w.z. verdriet over diegenen, die hunne kinderen niet bewaakt en geen zorg voor hen gedragen hebben. Kinderen, welke zijn opgegroeid in liefelijke tehuizen, en niet aan hun lot overgelaten worden, zullen niet zoo spoedig van den goeden weg worden afgeleid, als diegenen, in wier tehuizen inplaats van liefde oneenigheid tusschen de ouders heerschte, en waardoor gewoonten ontstonden van verlagenden aard. Vaders en moeders, draagt zorg voor uwe kinderen, zie toe dat zij behoorlijk worden geleerd en dat zij zich geen verdorven gewoonten eigen maken; maak uwe tehuizen zoo aangenaam mogelijk voor hen, zoodat zij er zich toe aangetrokken gevoelen. Doe wat gij kunt om uwe kinderen te doen verstaan wat recht is, plant in hunne harten geloof in God en zie toe dat zij des Heeren wil leeren kennen aangaande hun werk hier op aarde. Wat een duren plicht is de opvoeding van kinderen, opgelegd aan de Heiligen der Laatste Dagen en aan alle menschen!

Ik wensch het vertrouwen niet te schokken, dat de ouders in hunne kinderen hebben. Ik weet dat God ons die gezegende liefde voor

onze kinderen heet geschonken, waardoor het ons moeielijk valt fouten in hen op te merken, maar herinner u dat allen in staat zijn fouten te hebben en ook dat zij bestreden moeten worden. Ouders, vertrouw er niet al te veel op, dat uwe kinderen veilig zijn, waar zij ook gaan. We hebben zoo vele aantrekkelijkheden 's avonds; de bioscopen zijn goedkoop en jonge menschen bezoeken hen gaarne. Ik wil hier niet mede zeggen, dat bioscopen altijd slecht zijn. Velen van hen geven gewichtige lessen, en wanneer zij wordt aangewend om te onderrichten in wat nuttig is, kan de bioscoop in de maatschappij eene macht ten goede wezen, maar wanneer alleen dingen worden voorgesteld tot vermaak of wanneer getracht wordt de lachlust op te wekken met dingen, die niet goed en rein zijn, dan doet zij een groot kwaad.

Zie toe, dat uwe kinderen de Zondagschool bezoeken. Wat een gezegende plaats is dat voor de kinderen, om Zondagsmorgens heen te gaan! Hier vinden we kinderen van elken leeftijd, vanaf het kleine kind uit de kindergarde tot de jonge man en jonge dochter, en, sedert wij oudersklassen in onze Zondagschool hebben zelfs gehuwde lieden. Kinderen zijn daar gaarne. Zij verheugen zich in het zingen. Zij zijn in klassen verdeeld, zoodat de leeraars hunne kleine harten bereiken kunnen en hen onderrichten, naarmate zij behoeven. Zij zijn gelukkiger als zij naar school gaan, dan wanneer zij door de straten slenteren, of met jongens en meisjes omgaan, die gaarne leegloopen.

Ouders, bewaakt uwe kinderen, en zorgt er voor dat gij weet waar zij zijn of wat zij doen, en hoedt hen voor het inzuigen van de moderne ideeën, waardoor geloofd wordt dat de wereld eene zelfwerkende machine is, en God onnoodig is. Dat er een God is, zoude als een waarheid beschouwd moeten worden, die geene verdere toelichting van noode had. David was er zoo zeker van, dat hij schreef: „De dwaas zegt in zijn hart, er is geen God”. Wij wenschen onze kinderen op te voeden in een vast geloof in God en dat Hij de schepper van hun wezen en hun Vader is. Wij zouden hen leeren, dat zij zonder Hem zelfs niet ademen konden of het leven bezitten, want Hij is de Auteur des Levens.

Laat ons eerbied en liefde voor God in hunne harten prenten, en voor den Zaligmaker, laat hen weten wat de Zaligmaker voor ons heeft gedaan, en dat daaromtrent in onze harten geen twijfel bestaat, maar dat wij weten, dat het een waarheid is. Wanneer zij hunne ouders liefhebben, zullen zij gelooven wat deze hen leeren. Laat de tijd niet voorbijgaan in welke gij hun volste vertrouwen geniet en aat hen niet opgroeien in onwetendheid wat godsvrucht aangaat, want dan zoude wij kunnen ondervinden dat zij andere dingen hebben geleerd en zijn gaan twifelen aan het bestaan van God. Er is een groot gevaar verborgen voor ons jonge volk in de moderne

ideeën, welke hen geleerd worden, en wij behooren op onzen post te zijn, zoodat zij het woord van God, de ijzere roede, aangrijpen en er zich aan vastklampen, want dan zullen zij veilig zijn op hun pelgrimstocht door het leven.

Verslag van de Amsterdamsche Conferentie, gehouden 1 September 1.1.

Van heinde en verre waren zij opgekomen, de bezoekers van bovengenoemde Conferentie. Leden uit vele plaatsen in de onmiddellijke omgeving van Amsterdam, maar ook uit Rotterdam en Arnhem, hadden het de moeite waard geacht de reis per boot of spoor te maken, om van hun belangstelling blijk te geven. Velen uit Rotterdam waren per nachtboot gekomen en vertrokken van daar op Zaterdagavond, om eerst Zondagmorgen in Amsterdam aan te komen.

Nu, het mag gezegd worden, dat allen beloofd zijn geworden voor hunne moeite, want de Conferentie was werkelijk een succes. Allen gevoelden de goede geest, welke onder de aanwezigen heerschten en toen 's morgens om 10 uur President Mahonri A. Josephson in het gebouw Odeon de Conferentie opende, door „O volheid van zegen," te laten zingen, klonk dit lied als één toon van dankbaarheid tot God. Ouderling Alvin J. Teuscher vroeg een zegen, waarna door het koor „De morgen daagt, de nacht vliedt heen," gezongen werd. De leider heette alle aanwezigen hartelijk welkom waarna hij het woord verleende aan Ouderling Louis M. Griffiths van Rotterdam. Hij begon te zeggen, dat de beginselen, die door de Kerk gepredikt worden, de beginselen zijn, die Jezus verkondigde. De kinderdoop wordt in het heilig woord van God nimmer aangetroffen en werd dan ook door Christus niet geleerd. Hij verklaarde, dat zij die Hem liefhadden, Zijne geboden zouden onderhouden. Geloof zonder de werken is dood en geloof wordt door bekeering gevolgd. Zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen, maar dat geloof moet door werken gevolgd worden en één der eerste werken, waarvan Jezus sprak, was het ondergaan van den waterdoop tot vergiffenis van zonden, waaruit ten zeerste blijkt, dat de doop op geloof en niet geloof na den doop moet volgen.

Ouderling Benjamin F. Seely van Arnhem was de volgende spreker en zeide, dat allen, die hier in Nederland komen om het Evangelie te prediken, zooals het in deze dagen hersteld is geworden, komen met een vurig verlangen om waarheid te spreken en daardoor de menschen te wijzen op datgene, wat door God van hen verlangd wordt. Daarom prediken wij geloof, bekeering, doop en de gave des Heiligen Geestes. Geen schooner en eenvoudiger beginselen zijn

denkbaar, maar alleen in deze volgorde, zooals ook door Jezus en de Apostelen werd geleerd, zullen zij tot zaligheid kunnen leiden.

Ouderling Leslie N. Andrus van Groningen sprak over profeten en profetiën. Reeds in de dagen van Noach werden profeten verworpen en toch werd datgene wat door hem geprofeteerd werd, al spoedig vervuld. Zonder profeten kan geen Kerk van Christus bestaan en juist het verwerpen der profeten en daardoor ook van God, deed de wereld zoolang in duisternis verkeerden. Het Evangelie is echter weer hersteld, het licht ontstoken en Christus heeft zich wederom aan het hoofd Zijner Kerk geplaatst en stelde wederom profeten aan, om die Kerk te leiden. Joseph Smith kwam als een Elias, een wegbereider, en de waarheden, door hem verkondigd, zijn opdrachten, van den hemel ontvangen.

Het koor zong „Heiland, als een herder leid mij,” waarna Ouderling Elbert Stephenson het woord verkreeg. Ook hij legde er den nadruk op, dat het Evangelie, hetwelk door de Kerk verkondigd wordt, hetzelfde Evangelie is, dat door den Nazarener gepredikt werd. De beginselen zijn uit God en alleen stipte gehoorzaamheid kan de zaligheid doen verwerven. Wanneer wij evenwel die beginselen niet gehoorzamen of hen door eigenwaan veranderen, komt de tijd, dat we daar bitter berouw over zullen hebben. De goddelijke beginselen zijn niet voor verandering vatbaar en zijn van eeuwigen duur.

Rulon J. Sperry, President van de Arnhemsche Conferentie, was de laatste spreker. Het priesterschap van God was sinds vele eeuwen eene ongekende macht en als gevolg daarvan hebben sommigen zich het recht aangematigd in Zijn naam te spreken en te handelen. Zij kenden de verordeningen niet, en begonnen de beginselen te veranderen. De doop voor de dooden, zoo klaarlijk door Paulus beschreven en door openbaring in deze dagen bevestigd, werd door hen niet verstaan. En nog heden wordt Gods heilig Woord verkracht en beweerd men dat de doop voor levenden noch dooden noodzakelijk is. Spreker toont door voorbeelden uit de Schrift, dat de doop voor allen noodig is en verklaard dat in deze dagen tempelen gebouwd worden om het werk voor de dooden te kunnen verrichten.

Tot slot werd door het koor gezongen: „d'Aarde met haar bloemenpracht,” en met dankzegging geëindigd door Ouderling Johannes H. M. Meyer.

's Middags om 2 uur werd weer eene samenkomst gehouden, maar nu in de gewone zaal, die geheel gevuld was. Lied 26: „O, mijn Vader,” werd gezongen, en gebeden door Ouderling N. Leslie Andrus. Vervolgens zong men; „Gods geest brandt in 't harte,” waarna door Zendings-President John A. Butterworth de autoriteiten der Kerk werden voorgesteld, die door algemeen handopsteken in hunne verschillende roepingen werden erkend.

Ouderling Francis O. Jones van Utrecht zette uiteen waarom de Kerk haren naam draagt, zeide dat de naam Mormoon maar door de menschen was toegevoegd en dat dit zijn ontstaan te danken had aan het verschijnen van het Boek van Mormon. Toch is voor hen, die het Boek van Mormon onderzocht hebben, de waarheid er van dikwijls aanleiding geweest om het z.g.n. Mormonisme verder te onderzoeken en het daarna dankbaar aan te nemen.

Ouderling Wilford Hilton van Rotterdam sprak naar aanleiding van Lied 1, waarin voorkomt „Wat niet uit God is, zal zeker verdwijnen.” Zijn onze beginselen uit God of menschen? vraagt spr. Zij worden gevonden in het woord van God en daarom zijn zij noodzakelijk tot zaligheid. Nog wordt door spr. een oogenblik verwijld bij het beginsel van liefde. Dit beginsel kan ons alleen de zaligheid brengen. Liefde was het die Jezus deed komen en voor onze zonden verzoening wrochtte. Hij gaf hoogere wetten dan Mozes deed, maar liefde was de drijfveer.

Ouderling Alvin J. Teuscher behandelde in 't kort de geschiedenis van Joseph Smith. Waarom werd hij verkoren om een instrument in Gods hand te zijn? Omdat zijn geest nog niet verduisterd was door menschelijke leeringen en hij daarom meer vatbaar was voor waarheid. Hij verklaarde ons den Vader en leerde, dat Vader, Zoon en Heiligen Geest drie onderscheidene personen waren. Na een krachtige getuigenis van het Evangelie gegeven te hebben, eindigt spreker.

President John A. Butterworth sprak nog een woord van vermaning en raadde alle broeders aan om de zendelingen het werk wat uit de handen te nemen door het verspreiden van tractaten.

Gezongen werd „Wanneer, o Heiland,” enz. en dankgezegd door Ouderling Herman Schilperoort.

De avond-vergadering werd weder in gebouw Odeon gehouden en begon om 7 uur. Geopend met het zingen van „Nader, mijn God tot U,” en met gebed door Ouderling Rulon J. Sperry. Het koor zong daarna, „Gaat, gij boodschappers van glorie.”

Conferente-President Mahonri A. Josephson was de eerste spreker. Hij sprak over profetiën en hare vervulling. Wanneer er acht op werd gegeven in vroeger dagen, waren zegeningen het gevolg en in het tegenovergestelde geval was straf het gevolg. Zoo was het in de dagen van Mozes en zoo is het altijd geweest. Joseph Smith profeteerde over Utah en het volk gaf er acht op en een gevolg daarvan was, dat zij rijkelijks gezegend waren. In korte trekken verhaald spreker hoe zwaar de Mormonen geleden hebben, maar dat zij toch aan hunne leiders, de profeten, getrouw bleven en er later de vruchten van geplukt hebben. Joseph Smith heeft bewezen een waar profeet van God te zijn.

Ouderling Jac. J. van Langeveld was de volgende spreker. Hij begon met te zeggen, dat, om een goed begrip te krijgen van wat

Evangelie beteekend, wij ons moeten verplaatsen naar het Paradijs. Door de zonde kwam de dood en daaraan kon nu voortaan de mensch niet ontkomen. Later kwam Christus en verzoende voor de zonde en overwon de dood, waardoor allen, rechtvaardigen en onrechtvaardigen, zullen opstaan. Jezus verzoende echter alleen dan voor onze persoonlijke zonden, als wij de voorwaarden, daartoe gesteld willen aanvaarden. Zij die beweren zalig te zullen kunnen worden omdat zij daartoe uitverkoren zijn, bedriegen zichzelf en anderen.

Door het koor werd gezongen lied 27: „O, mijn Vader”.

Als laatste spreker trad nu Zending-President John. A. Butterworth op. Wij worden beschuldigd van dingen, die nimmer bewezen zijn geworden. Zendingen worden uitgezonden in de gansche wereld, ook naar Japan, en de eilanden der zee. Ook vandaar emigreeren vele leden naar Amerika, maar wij behoeven daar werkelijk niet te gaan om te trachten jonge meisjes naar Utah te lokken, zooals ons door bestrijders wordt aangewreven. Ook wordt aan leden, noch vrienden ooit geld verstrekt voor emigratie, allen die gaan willen, moeten voor eigen rekening gaan en wij hebben geen recht daarvoor gelden der Kerk uit te leenen. Wat polygamie aangaat, zij het genoeg, dat de Profeet Joseph F. Smith in 1904 in een vergadering te Salt Lake City, waar meer dan 10.000 personen tegenwoordig waren, verklaarde, dat geen man het recht heeft, volgens de wet, noch volgens de Kerk, ooit met eene tweede vrouw een huwelijk aan te gaan, wanneer zijn eerste vrouw nog in leven is. Apostelen, zoowel als Presidenten van Ringen, Wijken en Zendingsvelden zijn daarvoor verantwoordelijk en elkeen die zich daaraan zal schuldig maken, moet onverbiddelijk van de Kerk worden afgesneden. Spreker is persoonlijk bekend met de leiders der Kerk en weet dat zij reine mannen zijn en het vertrouwen der leden volkomen waardig.

Nog een kort woord van dank werd gesproken door den leider, tot allen die hunne medewerking verleende in het bijzonder tot het koor en de zuster-vereeniging.

Het koor zong „Het nachtfloers wordt zwakker”, waarna deze welgeslaagde conferentie door Ouderling Klaas Kaper met gebed gesloten werd.

Rijmpreekjes.

No. 16. Een Levenspsalm.

Geestdrift zij uw drijfvermogen, heb haar volop steeds aan boord; laat haar tintlen in uwe oogen, laat haar trillen in uw woord. Elboogsmeer is onontbeerlijk, kennis zij daaraan gëhuwd, maar zij falen beiden deerlijk als de geestdrift hen niet stuwt.

Hoort ge dien geleerden spreker, duizeldiep en duizelhoog? Werk en kennis — zéker, zéker! Toch vindt menigeen hem droog. Hoe kan hem een lesje geven die geringe leekeman, die zoo vol van gloed en leven, tintelend getuigen kan!

Scholastieke woordverbuiging, o, dat niemand haar misken', maar een innige overtuiging zij de stuwkracht van uw pen! Toon het vuur der jonge liefde in des levens worstelkamp: was, toen Amors pijnlijke kliefde, niet uw hart een tintellamp?

Vol elektrisch vonkelgloeien zij uw wezen: vuur dat pakt! 't Zal op andren overvloeien zelfs bij 't allerminst contact! Wees een zelfbestaande zonne, die een sterrengroep beheerscht: een bezielde tintelbronne! Wacht op andren niet: wees éérs!

FRANK I. KOOYMAN.

„Indien gij een van hen vraagt, u zijn levensdoel mede te deelen, dan zegt hij: „Ik weet waarlijk nog niet, waarvoor ik het meest geschikt ben; maar ik heb een onbeperkt vertrouwen in het nut van hard werken en ik hem vast bsloten, mijn geheele leven vroeg en laat te spitten, overtuigd als ik ben, dat ik wel wat vinden zal — goud, zilver of tenminste ijzer.” En met nadruk zeg ik: neen. Zou een verstandig man een geheel werelddeel omwerken, om de gouden en zilveraderen te vinden? De man, die steeds uitziet om iets te vinden, vindt nooit wat. Wij vinden datgene, wat wij zoeken met geheel ons hart en als wij niets bijzonders zoeken, vinden wij juist dat en niets meer. De bij is niet het eenig insect, dat de bloem bezoekt; maar zij is het eenig insect, dat honig met zich draagt. Het doet er niet toe, hoe rijk de bouwstoffen zijn, die wij hebben ontleend aan de jaren van studie en arbeid in onze jeugd; als wij het leven ingaan zonder goed begrip van onzen toekomstigen werkking, dan is er geen gelukkig samenloop van omstandigheden, waaruit een indrukwekkend gebouw met goed geproportioneerde lijnen kan ontstaan.”

O. S. MARDEN.

Verplaatst.

Zaterdag 31 Augustus l.l. werd Ouderling Louis M. Griffiths verplaatst van de Rotterdamsche naar de Amsterdamsche Conferentie en op Maandag 9 September Ouderling Alvin J. Teuscher van de Amsterdamsche naar de Rotterdamsche Conferentie.

INHOUD:

Leeringen van Joseph Smith	Blz. 281	Verslag van de Amsterdamsche Conferentie	Blz. 292
Kinderbesprenkeling	„ 287	Rijmpreekjes	„ 295
Redevoering door Pres. Anthon H. Lunt	„ 289	Verplaatst	„ 296

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Grooswijkschesingel 7B Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.